

РЕШЕНИЕ

№ 1349

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8122** по описа за **2023** година докладвано от съдия Цветелина Георгиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН. Образувано е по жалба на Л. С. И. от [населено място] срещу решение № 3200/05.07.2023 г. по НАХД № 3053/2022г по описа на СРС, НО, 17 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 42-0001797/12.07.2021 г., издадено от Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - С. за наложено на жалбоподателя, на основание чл. 53 от ЗАНН, административно наказание – „глоба“ в размер на 2000 лева по чл. 93, ал. 1, т.1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтПр) за нарушение на чл. 89, т. 1 от Наредба № 33/03.11.1999 г. на министъра на транспорта.

Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение като постановено при неправилно приложение на материалния закон и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление, като незаконосъобразно и постановено при съществени нарушения на процесуалните правила.

Ответникът Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - С. не взема становище.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, IV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на

чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява процесуално допустима, като подадена в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, същата е основателна.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но същото е постановено при неправилно приложение на материалния закон.

Процесното НП е издадено след извършена на 22.06.2021г в Столична община, Околовръстен път, след разклона за Ч. шосе, по посока бул. Б. шосе, проверка на жалбоподателя, който управлявал специализиран товарен автомобил категория N3, марка „Д.“, с рег. [рег.номер на МПС] . Същият бил собственост на „Консорциум Т. С. И. 1“ Д., което гражданско дружество извършвало дейност по сметосъбиране, сметоизвозване и транспортиране на твърди и битови отпадъци и превозвал отпадъци от [населено място] до [населено място] с издаден пътен лист № 0116943/22.06.2021 година. При извършената проверка от инспектор при РД „Автомобилна администрация“, от жалбоподателя бил изискан и той не представил лиценз на Общността или Удостоверение за обществен превоз на товари на територията на страната. Провереният извършил справка в базата данни на ИА „АА“ и установил, че за този товарен автомобил не е издавано удостоверение за обществен превоз на товари или лиценз на Общността и приел, че е извършено административно нарушение. Същото определил да е на основание на чл. 89, т. 1 от Наредба № 33/03.11.1999 г. на министъра на транспорта — за това, че водачът управлява товарен автомобил от категория N3 като в момента на проверката е без издадено удостоверение за обществен превоз на товари на Република България или копие на лиценз на Общността. Съставил акт за установяване на административно нарушение № 288155 от 22.06.2021г, връчил препис на жалбоподателя, който удостоверил с подписа си получаването му без да направи възражения срещу акта, нито такива постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. Въз основа на тази фактическа обстановка на 12.07.2021 г. било издадено процесното НП и била издадена Заповед за налагане на ПАМ – временно спиране от движение чрез сваляне и отнемане на предна регистрационна табела на специализирания товарен автомобил и временно отнемане на свидетелството за управление на водача И.. Заповедта била отменена, в частта по наложената ПАМ на гражданското дружество, по негова жалба, по адм. дело № 7339/2021 г. по описа на АССГ.

Жалбоподателят И. подал жалба до районния съд против НП, в която не е оспорил установената фактическа обстановка, но се е позовал на постановеното решение на АССГ, в което било прието, че разпоредбите на ЗАвтП не са приложими към извършваната специализирана дейност по сметоизвозване, която не представлява обществен превоз на товари, а е регулирана от разпоредбите и попадаща под режима на Закона за управление на отпадъците.

Районният съд, като е взел предвид представената пред него преписка и дадените пред него свидетелски показания на актосъставителя е приел за установено, че процесното МПС е специализиран автомобил, превозващ отпадъци, за който липсва издадено Уведомление или Лиценз на общността за превоз на товари. Намерил е за

неоснователно възражението на жалбоподателя, че транспортирането на битови отпадъци не представлява обществен превоз на товари и поради това не е необходим Лиценз на Общността. Направил е извод, че процесните АУАН и НП са издадени от материално компетентни лица по чл. 91 и чл. 92 от ЗАвтПр – контролът се извършва от органите на ИА „Автомобилна администрация“, а актосъставителят И. заема длъжността „инспектор“ към РД "Автомобилна администрация" - [населено място], следователно е материално компетентен да състави процесния АУАН на основание разпоредбата на чл. 37, ал.1, б. "а" ЗАНН, вр. чл. 92, ал. 1 ЗАвтПр. Компетентен да издаде НП като административнонаказващият орган бил директорът на РД в ГД АИ в ИА „АА“ С. на основание разпоредбата на чл. 47, ал.2 ЗАНН, вр. чл. 92, ал.2 ЗАвтПр и т.6 от Заповед № РД-08- 30/24.02.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

На следващо място е посочил, че изпълнителното деяние е описано достатъчно конкретно, дадена му е правилна правна квалификация и било несъмнено доказано извършването от водача на обществен превоз на товари по време на проверката, конкретно - битови отпадъци. Изложил е мотиви, че транспортирането на отпадъци в страната не попада сред изрично изброените изключения по чл. 6, ал. 3 от ЗАвтПр, при които не се изисква издаването на Лиценз за обществен превоз на товари, следователно, транспортната дейност на жалбоподателя попада в обхвата на Наредба № 33 от 03.11.1999 г. и той се явява субект на задължението да притежава, да носи и представя всички документи, посочени в разпоредбата на чл. 89 от Наредбата.

Посочил е също, че не споделя доводите на съдията от АССГ, който в решението за отмяна на ЗЗПАМ в следствие на същото нарушение, е приел без достатъчно убедителна аргументация, че превозът на битови отпадъци, не попада в обхвата на превоз на товари по смисъла на ЗАвтПр.

Касационният жалбоподател не е съгласен с изводите на съда и посочва, че управляваният от него товарен автомобил Д. с рег. [рег.номер на МПС] не е предназначен за превоз на товари, а е МПС е със специално предназначение за превоз на битови отпадъци. Позовава се на легалните дефиниции на §1, т. 17 от ДР на Закона за управление на отпадъците за това какво е „отпадък“ и на §1, т. 41 - „събиране“ и прави извод, че спецификата на превоз на отпадъци налага той да се извързва със специални превозни средства, които се подчиняват на разпоредбите на Закона за управление на отпадъците без за тях да са приложими разпоредбите на Закона за автомобилните превози. Поради това не е следвало образуване на административно производство, по което да се издаде и заповед за спиране от движение на автомобил, а и той да бъде лишен от право на правоуправление с налагане на глоба.

Касационната инстанция намира, че районният съд правилно е установил фактическата обстановка и предмета, по който дълги произнасяне, но безспорно установените пред него факти е отнесъл към неприложим за тях материален закон – Закона за автомобилните превози, като е приел за „несъмнено доказано, че водачът извършва обществен превоз на товари“.

И в съставения АУАН и в процесното НП е посочено, че управляваното от жалбоподателя МПС е специализирано такова за извършване на дейност по сметоизвозване, извършвано от него и в момента на проверката. Така основаният спорен правен въпрос по повод извършената проверка е дали това специализирано МПС, осъществявайки дейността по сметтоизвозване, всъщност извършва обществен

превоз на товари, т.е подлежи на лицензионните режими, уредени в З АвтП и водачът му е длъжен да притежава и представя съответните документи, удостоверяващи изпълнението им. Отговор на този правен въпрос не е даден в постановеното от районния съд съдебно решение, в него не е изследвана правната природа, не е изследвана същостта на това какво представлява извършването на превоз на товари, въз основа на какъв договор се извършва, какви са правните характеристики на този договор и те изпълнени ли са, осъществени ли са от дейността по сметоизвозване.

Отграничаване на специализираните дейности по транспорт от общия такъв, регулиран от Закона за автомобилните превози е въпрос, обстойно разгледан в Решение № 10224 от 12.07.2012 г. на ВАС по адм. д. № 16429/2011 г., VII о., докладчик съдията С. Я., в което е изяснена правната природа, същността на потятието „обществен превоз на товари“ и на договора, въз основа на който възниква превозното правоотношение за превоз на товари, като е проведено отграничаване между него и извършването на други специфични превози. Пак там ясно е посочено, че преместването на един обект от едно място на друго с МПС само по себе си не представлява обществен превоз на товари. Напротив, извършването на дейности по специализиран превоз изключва приложението към тях на изискванията на общия Закон за автомобилните превози, а същите ще се подчиняват на съответно приложимата за тях нормативна база - в случая Закона за управление на отпадъците. В същия смисъл е и Решение от 4.07.2013 г. на АдмС - С. по к. а. н. д. № 119/2013 г, а и представеното пред районния съд решение на АССГ. Ето защо е правилно възражението на касационния жалбоподател, че от него нарушение не е извършвано и спрямо него въобще не е следвало да бъде образувано административно производство. По изложените мотиви касационната инстанция намира за незаконосъобразна констатацията в обжалваното съдебно решение, че е „несъсмено доказано“ индивидуализираното от АНО нарушение на чл. 89, т. 1 от Наредба № 33/03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България да е извършено от жалбоподателя, който извършвал превоз на товари без издадено Уведомление или Лиценз на общността за превоз на товари, а е бил длъжен да разполага с такова на основни разпоребите на Закона за автомобилните превози. Това прави и решението му незаконосъобразно, а и обжалваното НП, като и двете следва да бъдат отменени.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 във вр чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд София - град, IV-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 3200/05.07.2023 г. по НАХД № 3053/2022г по описа на СРС, НО, 17 състав и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0001797/12.07.2021 г., издадено от Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – С., с което на Л. С. И. от [населено място], на основание чл. 53 от ЗАНН е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 2000 лева по чл. 93, ал. 1, т.1 от Закона за автомобилните превози за нарушение на чл. 89, т. 1 от Наредба № 33/03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.